

Caryophyllita

Dilz Clusg. 90

gpi

Deus
Nobis datus regem
Logre conplur: me
Nec quass epam
Accepit hec mmo
Vocanda ad dudu f
Longum pd pauca
Sepius aduicid
Infirmitat elyco
Vndus conu
Stoqu

ma linguant
deg is pt
ing, omis
clunq
ira
vtes
corona

Marci Tullii Ciceronis Lelius: siue
de Amicitia dialogus ad Titum Pomponium Praefatio.

Virtus Mutius Augur Scenola multa narrare de
Caio Lelio socero suo memoriter et incunde solebat
nec dubitare illi in omni sermone appellare sapientem.

Ego autem a patre ita erā deductus ad Scuolam sum
pea virili toga: ut quoad possem: et liceret: a senis latere nunquam discederem.

Itaque multa ab eo prudenter disputata: multa etiam breuiter et comode dicta
memorie mandabam: fierique studebam indies eius prudentia doctior. Quo mor-

tuo me ad pontificem Scuolam contuli, quem unum nostrae civitatis et ingenio et
industria praestantissimum audeo dicere. Sed de hoc alias. Nunc redeo ad augurē.

Cum sepe multa narraret: tum memini domi in hemiclo sedentem (ut solebat) cum
et ego essem una: et pauci admodum familiares: in eius sermone illi incidere: quod

tum sepe multum erat in ore. Meministi enim profecto (ut opinor) Attice: et eo magis:
quod Publio Sulpitio utebatur multum: cum is tribunus plebis capitali odio a Cui

eo Pompeio (qui tunc erat consul) dissideret: qui cum conuictissime et amantissime
vixerat quanta esset hominis vel admiratio vel querela. Itaque tunc Scuola: cum

in ea ipse mentionem incidisset: exposuit nobis sermonem Lelii de amicitia ha-

bitum ab illo factum: et cum alio genere C. Sannio Marci filio: paucis diebus post
mortem Africani. Cuius disputatio sententias memoriae mandavi: quas in

hoc libro exposui meo arbitrati. Quasi enim ipse induxi loquentes: ne inquit et
inquit sepius interponeret. Atque ideo feci: ut tanquam a presentibus coram haberi ser-

mo videret. Cum enim mecum sepe ageres: ut de amicitia scriberem aliquid: digna
mihi res: tum omnium cognitione: tum nostra familiaritate: visa est. Itaque feci: non

Scenola
virtus
augur
mutius
augur
scenola
toga
possem
liceret
senis
latere
nunquam
discederem
disputata
breuiter
comode
dicta
memoriae
mandabam
fieri
studebam
indies
eius
prudentia
doctior
quo mor-
tuo
me
ad
pontificem
scuolam
contuli
quem
unum
nostrae
civitatis
et
ingenio
et
industria
praestantissimum
audeo
dicere
sed
de
hoc
alias
nunc
redeo
ad
augurē
cum
sepe
multa
narraret
tum
memini
domi
in
hemiclo
sedentem
ut
solebat
cum
et
ego
essem
una
et
pauci
admodum
familiares
in
eius
sermone
illi
incidere
quod
tum
sepe
multum
erat
in
ore
meministi
enim
profecto
ut
opinor
attice
et
eo
magis
quod
publio
sulpitio
utebatur
multum
cum
is
tribunus
plebis
capitali
odio
a
cui
eo
pompeio
qui
tunc
erat
consul
dissideret
qui
cum
conuictissime
et
amantissime
vixerat
quanta
esset
hominis
vel
admiratio
vel
querela
itaque
tunc
scuola
cum
in
ea
ipse
mentionem
incidisset
exposuit
nobis
sermonem
lelii
de
amicitia
habitu
ab
illo
factum
et
cum
alio
genere
c. sannio
marci
filio
paucis
diebus
post
mortem
africani
cuius
disputatio
sententias
memoriae
mandavi
quas
in
hoc
libro
exposui
meo
arbitrati
quasi
enim
ipse
induxi
loquentes
ne
inquit
et
inquit
sepius
interponeret
atque
ideo
feci
ut
tanquam
a
presentibus
coram
haberi
sermo
videret
cum
enim
mecum
sepe
ageres
ut
de
amicitia
scriberem
aliquid
digna
mihi
res
tum
omnium
cognitione
tum
nostra
familiaritate
visa
est
itaque
feci
non

hoc egregium opus
mullij de amicitia
fuit
augur
mutius
augur
scenola
toga
possem
liceret
senis
latere
nunquam
discederem
disputata
breuiter
comode
dicta
memoriae
mandabam
fieri
studebam
indies
eius
prudentia
doctior
quo mor-
tuo
me
ad
pontificem
scuolam
contuli
quem
unum
nostrae
civitatis
et
ingenio
et
industria
praestantissimum
audeo
dicere
sed
de
hoc
alias
nunc
redeo
ad
augurē
cum
sepe
multa
narraret
tum
memini
domi
in
hemiclo
sedentem
ut
solebat
cum
et
ego
essem
una
et
pauci
admodum
familiares
in
eius
sermone
illi
incidere
quod
tum
sepe
multum
erat
in
ore
meministi
enim
profecto
ut
opinor
attice
et
eo
magis
quod
publio
sulpitio
utebatur
multum
cum
is
tribunus
plebis
capitali
odio
a
cui
eo
pompeio
qui
tunc
erat
consul
dissideret
qui
cum
conuictissime
et
amantissime
vixerat
quanta
esset
hominis
vel
admiratio
vel
querela
itaque
tunc
scuola
cum
in
ea
ipse
mentionem
incidisset
exposuit
nobis
sermonem
lelii
de
amicitia
habitu
ab
illo
factum
et
cum
alio
genere
c. sannio
marci
filio
paucis
diebus
post
mortem
africani
cuius
disputatio
sententias
memoriae
mandavi
quas
in
hoc
libro
exposui
meo
arbitrati
quasi
enim
ipse
induxi
loquentes
ne
inquit
et
inquit
sepius
interponeret
atque
ideo
feci
ut
tanquam
a
presentibus
coram
haberi
sermo
videret
cum
enim
mecum
sepe
ageres
ut
de
amicitia
scriberem
aliquid
digna
mihi
res
tum
omnium
cognitione
tum
nostra
familiaritate
visa
est
itaque
feci
non

Ciceronis dialogus

erit: et ut confirmare possum nemo certe fuit. Sed nō ego medicina: me ipse

consolo: et maxie illo solatio: q̄ ego errore careo: quo amicorū discessu pleriq̄

angis solent. Nihil mali accidisse Scipioni puto: nihil accidit si quid accidit.

Suis autē incommodis graviter angis: nō amicum: s̄ seipm̄ amantis est. Cū illo

eo q̄s neget actū esse preclare: nisi em̄ (q̄d ille mime putabat) immortalitate

optare velle: q̄d nō est adeptus q̄d homi fas esset optare. Qui summā spem

cinis: quā de eo lā puero habuerāt: primo adolescēs incredibili virtute super-

avit. qui consulatū petiit nunq̄: factus est consul bis: primū ante tempus

sepe sibi suo tempe: rep. pene sero: qui duab⁹ urbibus eversis inimicissimis

huic imperio: nō mō presencia: verū etiā futura bella deleuit. Quid dicam de

moribus facillimis: de pietate in matrē: de liberalitate in sorores: bonitate in

suos: iusticia in omnes. hec nota sunt vobis. Quis autē civitati carus fuerit: me

rore funeris indicatū est. Quid igit̄ hunc paucorū annorū accessio iuvare po-

uisset: Senectus em̄ quāvis nō sit gravis: ut memini Catonē vno anno ante

q̄ mortuus est: mecum et cū Scipione differere: tñ auferet eā viriditate in qua

etiā nunc erat Scipio. Quāobrem vita quidē talis fuit: vel fortuna vel gloria:

ut nihil posset accedere. Mouriendi autē sensus celeritas abstulit. quo de genere

mortis difficile dictū est: q̄d hoies suspicient videntis. Hoc tñ vere licet dicere:

Publio Scipioni ex multis dieb⁹ (quos in vita celeberrimos letissimosq̄ vide-

re) illis die clarissimū fuisse: cū senatu dimisso domū rediens ad vesperā est

apatrib⁹ conscriptis: populo Romano: socijs et latinis: pudie q̄ excessit e

vita: ut ex tā alto dignitatis gradu ad superos videat̄ potius q̄ ad inferos

peruenisse. Neq̄ em̄ assentio: his qui hec nup̄ differere ceperūt cū corpib⁹ simul

animas interire: atq̄ oia morte delat. plus apud me antiquorū auctoritas valet

Cum em̄ Scipio

Comitū ab auctoritate

Comitū ab auctoritate

Comitū ab auctoritate

Genera in libro de
vicijs hinc
de pietate
de liberalitate
de bonitate
de iusticia
de caritate

Scurrilicade
de pietate
de liberalitate
de bonitate
de iusticia
de caritate

Obiectio
de pietate
de liberalitate
de bonitate
de iusticia
de caritate

Comitū
de pietate
de liberalitate
de bonitate
de iusticia
de caritate

Comitū
de pietate
de liberalitate
de bonitate
de iusticia
de caritate

De lebant
De pietate
De liberalitate
De bonitate
De iusticia
De caritate
De pietate
De liberalitate
De bonitate
De iusticia
De caritate
De pietate
De liberalitate
De bonitate
De iusticia
De caritate
De pietate
De liberalitate
De bonitate
De iusticia
De caritate

De Amicitia.

vel nostrorum maior: qui mortuis tam religiosa iura tribuerunt: quod non fecissent

perfecto: si nihil ad eos pertinere arbitrarentur: vel eorum qui in hac terra fuerunt:

magnaque Graecia (que nunc quidem deleta est: tunc florebat) institutis et preceptis

suas erudierunt, vel eius qui Apollinis oraculo sapientissimus est indicatus: qui non

tamen hoc: tamen illud: ut in plerisque: sed idem dicebat semper animos hominum esse divinos:

hisque cum corpore excessissent: reditum ad celum patere: optimoque et iustissimo cuique

expeditissimum: quod idem Scipioni videbatur: qui idem (quasi presagiret) praenunciavit

ante mortem diebus: cum et Philus et Manilius adessent: et alij plures: tuncque

etiam Scenola me convenisset: differnit tribum de reipublica, cuius disputatio fuit ex-

tra hinc fere de immortalitate animorum: qua se in quiete per visum ex Africano au-

disse dicebat. Id si ita est: ut optimi cuiusque animus in morte facillime evolet:

tanquam e custodia vinculisque corporis: cui censemus cursum ab deo faciliorem

fuisse quam Scipioni. Quocirca merere hoc eius eventum: vereor ne invidi magis

quam amici sit. Sin autem illa vereor: ut idem interitus sit animorum et corporum: nec ullus

sensus maneat: ut nihil boni est in morte: sic certe nihil mali. Sensus enim amicus

se fit idem quasi natus non esset omnino. Quae tamen esse natus et nos gaudemus: et haec

ciuitas dum erit letabitur. Quae ob rem cum illo quidem: ut supra dixi: actus optime est:

meum autem incommodius: quem fuit equus ut prius introierat in vitam: sic prius

exire de vita. Sed tamen recordatione nostrae amicitiae sic fruor: ut beate vixisse ut

videar: quod cum Scipione vixerim: quo cum mihi commissa cura de reipublica et de privata

fuit: quo cum domus fuit: et militia communis: et id in quo est omnis vis amici

est: voluntate: studio: sententiarum summa pensio. Itaque non tam ista me

sapientiae (quam modo Sannius commemoravit) fama delectat: falsa praesertim: quam

per amicitiae nostrae memoriam spero sempiternam fore. Idque mihi eo magis est cura

A. III

Calabria fuit pars
Italiae quae plures
urbes habuit quae
nunc sunt desolatae
Siciliae vero ante
destructionem
quae ante dicitur
quae ante dicitur
quae ante dicitur

Scenola arguitur
quod dicitur
quod dicitur
quod dicitur
quod dicitur
quod dicitur

fama status ille
dicitur
dicitur
dicitur
dicitur

Scipio
Philus
Manilius
Scenola
Africano

fama vide lantem
consequitur capitulo vallatum

Ciceronis dialogus

Quatuor fuerunt amicos
pana monumet
Geroni caronny celebra
13 phinnardes phyllades
7 oratoy theyphid 7 phexy
king dabit 7
Dopio 7 lilio

bi: qd ex oibus seculis vir tria aut quatuor nominant paria amicorū. quo in
genere sperare video: Scipionis amicitiam et Leliū notam posteritati fore.

¶ Sannius. Istud quidē Leli ita necesse est. Sed qm amicitie mentionē fecisti
et sumus ociosi: pgratū mihi feceris: spero itē Scenole: si (quēadmodū so-
les de ceteris rebus cū ex te querunt) sic de amicitia disputaris: quid sentias:
quales existimam: que precepta des. ¶ Scenola. Mihi vō erit gratū: atq; id
ipm cū tecū agere conarer Sannius annuerit. Quāobrem utriq; nostrū gratū

Exusat Leliū
p adaptatā
praxandam in beallio se na
7 pclaratē p 7 boylo
boylo viz tūctūre ut hōylo

admodū feceris. ¶ Lelius. Ego vō nō gravarer si mihi pfererē: nā et pclarā
visa res est: et sumus (ut dicit Sannius) ociosi. S; quis ego sum? aut que in
me facultas? doctorū est ista p̄suetudo atq; Grecoꝝ: ut his preponat de quo
disputent: q̄uis subito Magnū opus esse getq; exercitatioē nō parua. Quā
obrem que disputari de amicitia possunt ab eis censeo petatis qui ista p̄sent.

De istam exusat
ut d' alio p̄sentis part
latin exulat amicitie
7 p̄sentis dicit eam omib
ad amicitiam
¶ Quasi dixeret vō
vol: loq̄i de amica de
amici ut loq̄ 7 copu
7 amicitia qui utat
vulgū v̄p ad hūc

Ego vos hortari tantū possum: ut amicitia oibus reb⁹ hūanis anponatis
Nihil est em tā nature apertū: tā pueniens ad res vel secundas vel aduersas.
Sed hoc p̄mū sentio: nisi in bonis amicitia esse non posse: neq; id ad viuū
refeco: ut illi q̄ ex subtilib⁹ dixerūt fortasse vere: s; ad cōmunē utilitatē parū.
¶ Elegant em quenq; virū bonū esse nisi sapientē. Sit ita sane. S; eā sapientiā
interpretant: quā adhuc mortalio nemo est p̄secut⁹. Vlos aut ea que sunt in

fingit em hōies
em bonū qui omes
virtutes continet omesq;
vnaq; habeat quod
nemo nec perare dicit
aquiret qd. O; hōies
sapientia largo mō
capit ut dignū habeat
aliquid v̄tū gōmū
sapientē qd?

usu: vitāq; cōmuni: nō ea que fingunt aut optant spectare debem⁹. Nūq;
ego dicā C. Fabriciū. M. Curiū. T. Cornicaniū (q̄s sapientes nostri maiores in
dicabāt) ad istorū nomā fuisse sapientes. Quare sibi habeāt sapientie nomē
et inuidiosuz et obscurū: contendātq; ut hi boni v̄tri fuerint: neq; id quidem
facient. negabūt id nisi sapienti posse p̄cedi. Zigannus igit p̄ngui minerva: ut
aiūt qui ita se gerūt: ita viuūt: ut eorū p̄bet fides: integritas: eq̄litas: libe

Quam opinione
de bonis v̄tū acceptatōe
ap̄p̄t
¶ Signi minerva: casp 7 ad ingenio
alioq; pallad 7 inuentūe
v̄tū arim
Sunt v̄tū illi qui v̄tū q̄d
ubi possibiles op̄tūe
v̄tū q̄d
Sunt v̄tū illi qui v̄tū q̄d
ubi possibiles op̄tūe
v̄tū q̄d

atq; v̄tū illi qui v̄tū q̄d
ubi possibiles op̄tūe
v̄tū q̄d
Sunt v̄tū illi qui v̄tū q̄d
ubi possibiles op̄tūe
v̄tū q̄d

Ciceronis dialogus

vir queo dicere. Principio quod potest esse vita vitalis (ut ait Lilius) qui non
 in amici mutua benivolentia quiescat. quid dulcius quam habere quo cum omnia
 amiceas sic loqui ut tecum? Quis esset tantus fructus in prosperis rebus: nisi ha-
 beres qui illis eque ac tu ipse gauderet. Adversas vero res ferre difficile esset sine eo
 qui illas gravius etiam quam tu ferret. Denique ceterae res que expetunt oportune sunt
 singulis rebus fere singulis. divitiae ut utare: opes ut colare: honores ut lau-
 dare: voluptates ut gaudere: valitudo ut dolore careas et numeribus fun-
 gare corporis. Amicitia plurimas res pertinet: quoquo te verteris praesto est: nullo
 loco excludit: nunquam intempestiva: nunquam molesta est. Itaque non aqua: non igni
 non aere (ut aiunt) pluribus locis utimur quam amicitia. Nec ego nunc de vulgari
 aut de mediocri (que tamen ipsa delectat et praestit) sed de vera et perfecta loquor: quae
 eorum quae pauci nominantur fuit. Nam et secundas res splendidiores facit amicitia et
 adversas partes amicitiaque leviores. Cumque plurimas et varias comoditates amici-
 tia pertineat: tamen illa nimirum praestat omnibus quae bona spe preluceat in posterum. Nec
 debilitari animos aut cadere patitur: veritatis in amicum qui intuetur: tamquam exemplar
 aliquid intuetur sui. Quocirca et absentes adsunt: et egentes abundant: et imbe-
 cilli valent: et quod difficilius dictum est mortui vivunt. Tanto eos honos memoriae
 et desiderium persequitur amicorum. ex quo illorum mors beata videtur: horum vita lauda-
 bilis. Quae si exemeris ex rerum natura benivolentiae coniunctione: nec domus ulla:
 nec urbs stare poterit: nec agri quidem cultus permanebit. Id si minus quidem in-
 telligitur quanta vis amicitiae concordiaeque sit: ex dissensionibus atque discordiis
 percipi potest. Quae enim domus tam stabilis: quae tam firma est civitas: quae non odibus
 et dissidiis funditur possit averti. Ex quo quantum boni sit in amicitia indicari potest
 Aggrigentini doctissimi quendam virum carminibus Graecis variatim ferunt: quae

Intra illud octaviu
 amorem sine amice
 nemo eligeo videri
 sed reliqua bona omnia
 quae nullius rei gratia
 possunt sine amice deici
 apta sunt.

Dicit se delectari
 de vera amicitia et
 voluptate quae est
 virtutis et voluptate

Sextano etiam
 bonis aut amicitia
 virtute pro amicitia
 talis amicitiae ratione
 est pro virtute et
 pro virtute et pro
 pro virtute et pro

Exemplar et
 virtute et pro
 virtute et pro
 virtute et pro
 virtute et pro
 virtute et pro

De amicitia
 virtute et pro
 virtute et pro
 virtute et pro
 virtute et pro

De virtute
 virtute et pro
 virtute et pro
 virtute et pro
 virtute et pro

De vera
 virtute et pro
 virtute et pro
 virtute et pro
 virtute et pro

De virtute
 virtute et pro
 virtute et pro
 virtute et pro
 virtute et pro

De virtute
 virtute et pro
 virtute et pro
 virtute et pro
 virtute et pro

Ciceronis dialogus.

Amor enim ex quo amicitia est nominata princeps est ad benivolentiam coniungenda. Nam utilitates quidem etiam ab his percipiuntur sepe: quae simulatio amicitiae coluntur et observantur causa temporis. In amicitia autem nihil fictum: nihil simulatum esse videtur. Quae propter a natura mihi videtur potius quam ab imbecillitate orta amicitia. Et applicatio magis animi cum quodam sensu amandi quam cognitione quantum illa res utilitatem esset habitura. Quod quidem quale sit etiam in bestiis quibusdam animadverti potest: quae ex se natos ita amant ad quodam tempus: et ab eis ita amantur: ut facile eorum appareat sensus. quod in homine multo est evidentius: primum ex charitate. quae est inter natos et parentes: quae dirimi (nisi detestabili scelere) non potest: deinde cum similibus sensus exercit amor: si aliquem nati sumus cuius cum moribus et natura congruam: quod in eo quasi lumen aliquod probitatis et virtutis prospicere videamur. Nihil est enim amabilius virtute: nihil quod magis alliciat homines ad diligendum. Quippe cum propter virtutem et probitatem eos etiam quos nunquam vidimus quodammodo diligamus. Quis est enim qui C. Fabricij. M. Curij cum charitate aliqua et benivolentia memoria non usurpet: quos nunquam viderit. Quis autem est qui Tarquinium Superbum. qui P. Cassium Spurium Melium non oderit. Cum duobus ducibus de impio est in Italia decertatum Pyrrho et Hannibale: ab altero propter probitatem eius non alienos animos habemus: altera propter crudelitatem semper haec civitas oderit. Quod si tanta vis probitatis est: ut eam vel in eis quos nunquam vidimus: vel quod magis est in hoste etiam diligamus: quid mirum est si animi hominum moveantur: cum eorum quibus cum usu coniuncti esse possint: virtutem et bonitatem prospicere videantur: quae confirmatur amor: et beneficio accepto et studio profecto et consuetudine adiuncta. Quibus rebus ad illam primum motum animi et amoris adhibet: mirabilis quaedam exardescit benivolentiae magnitudo.

*hic ostendit quod amor
est naturalis et originalis
et in bestijs
et hominibus*

*quod de summis bonis
libro 1. de virtutibus
amicia est benevolentia
omnis iudicium bene
admiratio. quod pro felicitate
quod minus in gratia
copulat ita factum dicitur
nisi pro recipiendis beneficiis
non est pro quod amicitia
est in bestijs amicitia
ostendit etiam in
Similamur ea esse
que non pro
Quod amicitia est
probitas in consuetudine
de bestijs pro
addit et pro tanto
amore et virtutem pro
et pro virtute
hic ostendit ex libro
de virtutibus et amicitia
pro amicitia*

*probat exemplum
romanorum aduersus
Carthagenos
Marius et Cato
in bello punicis
capitulum 1. de virtutibus
sunt fragilitas
providentia pro
probitas
in bello sepe dicitur
libro 2. propea aduersus
hostem qui virtute iam
valde in dicitur
quod est pro
probat*

*de virtutibus et amicitia
et de virtutibus et amicitia
et de virtutibus et amicitia*

De Amicitia

qz si q putat ab imbecillitate pficiat ut sit amicitia ea p qua assequatur qd
qz desideret humile sane relinquat et mme gloriosus
cicie: qua ex inopia atqz indigentia nata volunt. Qz si ita esset qz valen
dinis minimu esse in se arbitrarerit ita ad amicitia esset apuissim. qd longe
secus est. ut em plurimu sibi quisqz pfidit: et ut qzqz marie vicente et sapia sic
munitus est ut nullo egeat: suaz omnia i semetipo posita iudicat. Ita in ami
cicis et petendis colendisqz marie excellit. Quid em erat Affricanus indigens
mci: mme hercule. Ne ergo quid illius: si ego admiratide quada virtutis
cius: ille vicissim opinione fortasse nonnulla qua de meis moribz habebat me
dilerit: aurit benignolentia pfuetudo. si qzqz utilitates multe et magne p se
sunt: no sunt tñ ab eaz spe ois diligedi pfecte. De em benefici liberalisqz sum
no ut erigam? gratia (neqz em beneficia feneramur) si natura p pensia d li
beralitate sum? sic amicitia no spe mercedis adducit: si q ois eius fuerit in
ipo antior est: et petenda petam. Ab his q pecunia riu ad voluptate oia re
ferat longe differimus: nec miru. Nihil em altu: nihil magnificu ac divitu
suscipere possunt q omnes suas cogitades abiecerit in rora humile raqz con
tempta. qz ob re os quide ab hoc sermone remoueam. Ipi aut intelligamus
a natura gigni sensuz diligendi: et benignolentie charitate facta significacione
pbitatis: qua q appetuerit applicat sese: et ppius adiuuet: ut et vsu ei
(que diligere ceperit) fruanti et mouibz: sintqz pares in amore et equales: p
pensioneqz ad bene merendu qz ad reposcendu. atqz hec inter eos sit honesta
pcceratio. Sic et utilitates et amicitia marie capient: et erit emis ois a na
tura: qz ab imbecillitate et grauior et verior. Na si vilitas amicitias pgluti
naret: eade pmutata dissolueret. Sz qe natura mutari no potest: fecitco vere

Alto modo plac
ambae vultus ad
d'ubilitate + indit
que fides hanc beat genia

Modeste loquitur
en delogi dnt fa dno vram
et qz forte in nulla
opona de ea habe + de
ingit ead em + p fiam

Quarto etiam liberalis
and pny + qzere h'pica
q' d'p'p'

Comit condico
p debent ee in amicia
la quibz et forano enon
p q amia debent ee
equales equitate bonum
mon)

Subd em eoru que
p a mag p' alre a p'p'p'
Secunde h'vond

Handwritten marginal notes on the left side of the page, including phrases like 'de amicitia', 'inopia', and 'indigentia'.

Ciceronis dialogus

amicicie sempiternae sunt. **Ortus** quidem amicicie videtis: nisi quid adhuc forte
vultis. **¶ Scavola.** Tu vero ppe Leli. p hoc enim qui minor est natu meo iure re
spondeo. **¶ Sannius.** Recte tu quidem quibus audiamus. **¶ Lelius.**

Obite vero optimi viri ea que sepiissime inter me et Scipione de ami
cicia differant. Quamquam ille quidem nihil difficilius esse dicebat: quam

amicicia usque ad extremum vite die permanere. **¶ Nam** vel ut non idem expediret utriusque
incidere sepe: vel ut de re. non idem sentirent. **¶ Mutari** etiam mores hominum sepe dice
bat: alias adversis rebus: alias etate ingravescente. atque carum rerum et pluri

er similitudine capiebat incuntes etatis: quod summum puerorum amores sepe una
cum preterita et toga deponerent. **¶ Sin** autem ad adolescentiam pervenissent: dirimi

tum interdu contentio: vel luxurie prodicione: vel comodi alicuius quod idem adipisci
utrumque non posset. **¶ Et** si quod longius in amicicia profecti essent: tum sepe labefactari

si in honore attentione incidissent. **¶ Pestem** enim maiorem esse nullam in amicicia: quam
in plerisque cupiditate. **¶ In** optimis quibusque honore certamine et glorie. **¶ Et** quo

inimicicias maximas sepe inter amicissimos exortisse: magna etiam dissidia: et
plurimum iusta nasci: cum aliquod ab amicis: quod rectum non esset: postulare: ut aut

libidinis ministri: aut adiutores essent ad iniuriam. **¶ Quis** qui recusarent: quis
honeste id facerent: ius tum amicicie deserere arguerent ab his quibus obsequium molleat.

¶ Illos autem qui quidvis ab amico auderet postulare postulato ipse profiteri oia
se amici causa esse facturos: eorum querela inmeterata non modo familiaritates ex

tingui solere: sed etiam odia gigni maxima atque sempiterna. **¶ Nec** itaque multa que
fata impendere amicicie: ut oia subterfugere: non modo sapientie sed etiam felici

etatis diceret sibi videri. **¶ Quam** ob rem id primum videam? si placet: quatenus amor
in amicicia progredi debeat. **¶ Nam** si Coriolanus habuit amicos: ferre pertra pa

Handwritten marginal notes in the left margin:
De ostentat...
De periculis...
De amicitia...
De virtute...
De fortuna...
De rebus...
De amicis...
De iustitia...
De odia...
De gloria...
De amore...
De pietate...
De clementia...
De modestia...
De temperantia...
De fortitudine...
De sapientia...
De veritate...
De honestate...
De iustitia...
De pietate...
De clementia...
De modestia...
De temperantia...
De fortitudine...
De sapientia...
De veritate...
De honestate...

Handwritten marginal notes in the right margin:
De amicitia...
De virtute...
De fortuna...
De rebus...
De amicis...
De iustitia...
De odia...
De gloria...
De amore...
De pietate...
De clementia...
De modestia...
De temperantia...
De fortitudine...
De sapientia...
De veritate...
De honestate...
De iustitia...
De pietate...
De clementia...
De modestia...
De temperantia...
De fortitudine...
De sapientia...
De veritate...
De honestate...

De Amicitia

Coriolanus fuit imperator
 etiam arma illi cum Coriolano debuerunt? Tu Beclini amici regni appetent?
 Tu Sp. Melius innare debuerunt. Tiberius quidem Gracchi temp. verante a
 Quinto Tuberone equalibusq; amicis derelictu videbamus. At C. Blossius
 Cumanus hospes familie nostre Scenola: cu ad me: qui adera cu Lenate et
 Rualio psulibus in pcilio: deprecatu venisset: hanc ut sibi ignoscere causas
 afferebat: q; tati Tiberiu Gracchi fecisset: ut quicqd ille vellet sibi faciendu
 putaret. Tu ego: etia ne inqs si te in capitoliu faces ferre vellet: nunq; inquit
 voluisset id quide: si si voluisset parmisses. Videtis qs nefaria vox: et hercule
 ita fecit: vel plus etia q; dixit. No em paruit ille Tiberij Gracchi temeritati:
 si etia presuit: nec se comite illius furoris: si ducem prebuit. Itaq; hac amentia
 questione noua pteritus in Asia pfugit: ad hostes se ptulit: penas reipub.
 graves instasq; psoluit. Nulla est igit excusatio peccati: si amici causa pecca
 ueris. na cu conciliatrix amicitie virtutis opinio fuerit: difficile est amicitiaz
 manere si a virtute defeceris. Or si rectu statuerim?: vel pcedere amicis qe qd
 velint: vel impetrare ab amicis quicqd velim?: pfecta quide sapia sum?: si
 nihil habeat res vicij. Sz loquimur de his amicis qui an oculos sunt qs vi
 demus: aut de quib; memoua accepim?: aut qs nouit vita pmunis. Et hoc
 numero nobis exepia sumenda sunt: et eoz qd e maxie q ad sapias pte accedunt
 Vidim? Paulu Emiliu C. Rufinij familiare fuisse (sic a patrib; accepim?)
 bis vna psules et collegas i censura: tu etia cu his: et inter se pinctissimos fu
 isse M. Curiu et T. Cornucanij memorie traditu st. Igit ne suspicari quides
 possumus quenzq; hoz ab amico quicq; pcedisse: qd ptra fide: ptra insu
 randu: ptra temp. esset. Na hec quide in talib; viris qd attinet dicere: si con
 tendissent scio impaturos non fuisse: cu illi sanctissimi viri fuerint. Et que ante
 B. 4

Spem meo melius
 Tiberius quidem
 Quinto Tuberone
 Cumanus hospes
 Rualio psulibus
 afferebat: q; tati
 putaret. Tu ego:
 voluisset id quide:
 ita fecit: vel plus
 si etia presuit:
 questione noua pteritus
 graves instasq;
 ueris. na cu conciliatrix
 manere si a virtute
 velint: vel impetrare
 nihil habeat res vicij.
 demus: aut de quib;
 numero nobis exepia
 Vidim? Paulu Emiliu
 bis vna psules et collegas
 isse M. Curiu et T.
 possumus quenzq;
 randu: ptra temp.
 tendissent scio impaturos

Coriolanus fuit imperator
 etiam arma illi cum Coriolano debuerunt?
 Tu Beclini amici regni appetent?
 Tu Sp. Melius innare debuerunt.
 Quinto Tuberone equalibusq; amicis derelictu videbamus.
 At C. Blossius Cumanus hospes familie nostre Scenola:
 cu ad me: qui adera cu Lenate et Rualio psulibus
 in pcilio: deprecatu venisset: hanc ut sibi ignoscere causas
 afferebat: q; tati Tiberiu Gracchi fecisset: ut quicqd ille
 vellet sibi faciendu putaret. Tu ego: etia ne inqs si te in
 capitoliu faces ferre vellet: nunq; inquit voluisset id quide:
 si si voluisset parmisses. Videtis qs nefaria vox: et hercule
 ita fecit: vel plus etia q; dixit. No em paruit ille Tiberij
 Gracchi temeritati: si etia presuit: nec se comite illius furoris:
 si ducem prebuit. Itaq; hac amentia questione noua pteritus
 in Asia pfugit: ad hostes se ptulit: penas reipub. graves
 instasq; psoluit. Nulla est igit excusatio peccati: si amici
 causa peccaueris. na cu conciliatrix amicitie virtutis opinio
 fuerit: difficile est amicitiaz manere si a virtute defeceris.
 Or si rectu statuerim?: vel pcedere amicis qe qd velint:
 vel impetrare ab amicis quicqd velim?: pfecta quide sapia
 sum?: si nihil habeat res vicij. Sz loquimur de his amicis
 qui an oculos sunt qs videmus: aut de quib; memoua accepim?:
 aut qs nouit vita pmunis. Et hoc numero nobis exepia
 sumenda sunt: et eoz qd e maxie q ad sapias pte accedunt
 Vidim? Paulu Emiliu C. Rufinij familiare fuisse (sic a patrib;
 accepim?) bis vna psules et collegas i censura: tu etia cu
 his: et inter se pinctissimos fuisse M. Curiu et T. Cornucanij
 memorie traditu st. Igit ne suspicari quides possumus
 quenzq; hoz ab amico quicq; pcedisse: qd ptra fide: ptra
 insurandu: ptra temp. esset. Na hec quide in talib; viris
 qd attinet dicere: si contendissent scio impaturos non
 fuisse: cu illi sanctissimi viri fuerint. Et que ante

Ciceronis dialogus

Genera epla

omnagesima
vires sub
indignus exphabit
ling in pampate
poter impatita
in epilis
in pator
miles
interger

locis repudianda. Neq; em est pstanteū vllā honestā rē actionēne: ne solli-
citus sis: aut nō suscipe: aut susceptā deponere. Qz si curā fugim?: Stus fir-
gienda est: que necesse est: vt cū aliq; curā res sibi pstrarias aspnat atz oderit
vt bonitas maliciā: tēpantia libidine: ignavia fortitudo. Itaq; videas reb?
frustis iustos maxie dolere: imbecilibus fortes: flagiciosos modestos. Ergo
hoc ppriū est animi bene pstituti: et letari bonis reb?: et dolere pstrarijs. Quā
ob rē si cadit in sapientē animi dolor: qui pfecto cadit nisi ex eius anio extir-
patā hūanitatē arbitremur. que causa est vt amiciciā fundit? tollam? evita-
ne aliq; ppter eā suscipiam? molestias. Quid em interest (motu animi sub-
lato) nō dico inter peandē et hoies: s; inter hoies aut sarū aut truncū aut qd
nis generis eiusdē. Neq; em sunt isti audiēdi qui virtutē durā et qsi ferreā esse
quandā volūt: que quidē est tū multis in reb?: tū in amicicia tenera atq; tra-
ctabilis: vt ex bonis amici q; diffundatur et inēmodis pstrahatur. Quā ob
rem angor: iste qui p amico sepe capiendus est: nō tantū valet vt tollat e vita
amiciciā: nō plus qz vt stutes: q; nōnullas curas z molestias afferūt: repu-

Opendu vi dicit
aperig amioadind
minny
fines dicit
predig

dient. Cū aut pstrahat virtus amiciciā (vt supra dixi) si qua significatio vir-
tutis eluceat: ad quā se similis ani? applicet et adiungat: id cū ptingit: amor
ibi exoriat necesse est. Quid em tā absurdū qz delectari multis inanim? rebus:
vt honore: vt gloria: vt edificio: vt vestitu cultuzq; corpis. Anio aut virtute
pbito eo q; vel amare: vel (vt ita dicā) redamari possit nō admodū delectari?
Nihil est em remuneratōe benignolentie: nihil vicissitudine studiorz officiorzq;
lacundius. Qz si etiā illud addim? qd recte addi potest: nihil est qd ad se rem

Redamo ad are

de p
Domi pelleniam

vllā tā alliciat et tā attrahat qz ad amiciciā similitudo. Concedit pfecto esse
verū vt bonos boni diligat: asciscantq; sibi qsi ppinquitate pinctos atq;
diuile nabit

Scimus

diuile nabit
deligit dicit
simile

Ciceronis dialogus

be amicitia) querebat q*uod* i oib*us* reb*us* hoies diligetiores essent ut capias r*es* ones
quot q*uod*q*ue* haberet dicere posset: amicos q*uod* haberet dicere n*on* posset: et in illis
quid*e* paradisi cura adhibere: i amicus eligend*e* negligetes esse: nec habere q*uod*
signa queda*m* et notas q*uod* eos q*uod* ad amicitia*m* essent idonei iudicaret. S*unt* igit*ur*
firmi et stabiles et p*er*states eligendi: c*uius* generis est magna penuria: et iudicare
difficile est sane: nisi exptu*m*. Experiend*um* aut*em* est i ip*sa* amicitia, ita p*er*currit ami
cicia iudicium: tollitq*ue* experiendi potestate. Est igit*ur* prudente*m* sustinere ut cursus
sic impetu*m* benignolentie q*uod* utamur q*uod* aquis tepestatis: sic amicitijs aliqua p*ar*
piclitas morib*us* amicor*um*. quida*m* sepe in p*ro*na pecunia p*ro*spiciunt q*uod* sint leues:
quida*m* aut*em* q*uod* p*ro*na morere n*on* potuit: p*ro*gnosunt in magna. Si v*er*o erunt aliqui
repti q*uod* pecunia*m* p*ro*ferre amicitie sordidum existimant: ubi eos inueniunt qui hoies
magistrat*us*: impia*rum*: p*ro*ptates: opes amicitie n*on* anponant: ut cu*m* ex altera p*ar*
pposita hec sint: ex altera vis amicitie: n*on* multo illa malint. Imbecilla eni*m*
hu*mana* natura ad cotenneda*m* potentia*m*: qua*m* eti*am* si nequelecta amicitia p*ro*secuti
sunt: excusatu*m* iri arbitrant: q*uod* n*on* sine magna causa sit neglecta amicitia.
Itaq*ue* de amicitie difficillie repiunt in his qui i honorib*us* re*rum* publica*m* vsant.
Ubi eni*m* ista inuenias q*uod* honore amici anponat suo? Quid? hec ut omittat q*uod*
graves: q*uod* difficiles plerisq*ue* vident calamitatu*m* societates: ad q*uod* n*on* est facile
inuentu*m* q*uod* descendat. q*uod*q*ue* Ennius recte inq*uit*: Amicus certus i re incerta cer
nit: t*u*m hec duo leuitate et infirmitate plerosq*ue* p*ro*vincit: aut si i bonis rebus
p*ro*temunt amicos: aut si i malis deserunt. Qui igit*ur* vtraq*ue* i re graue p*ro*stante
stabile se i amicitia p*ro*stiterit: h*ic* ex mario raro genere hoim iudicare debem*us*
z p*ro*pene diuino. Firmamentu*m* aut*em* stabilitate p*ro*stantieq*ue* est eius qua*m* in amicitia
querimus fides. Nihil eni*m* stabile est q*uod* infidum est. simplicie p*ro*pterea et p*ro*mun*is* z
p*ro*sentent*is*: et q*uod* rebus iisdem moueat eligi par est: que oia p*ro*tinet ad fidelitate*m*.
neq*ue* eni*m* fidu*m* potest esse multiple: ingeniu*m* et tortuosum: i: q*uod* v*er*o qui n*on* iisdem
rebus mouet et natura p*ro*sentit: fidus aut stabilis p*ro*te esse. Adhibendu*m* eode*m* est:
ut ne crimi*n*us aut inferendis delectet amicus: aut credat oblat*us*: q*uod* p*ro*tinent

quidam
quidam
quidam
quidam
quidam

quidam
quidam
quidam
quidam
quidam

quidam
quidam
quidam
quidam
quidam

quidam
quidam
quidam

quidam
quidam
quidam
quidam
quidam

quidam
quidam
quidam
quidam
quidam

quidam
quidam
quidam
quidam
quidam

quidam
quidam
quidam
quidam
quidam

Ciceronis dialogus

ut i fabulis q̄ aliquādin ppter ignorantia stirpis & generis: famulatu fuerit
cū pgniti sunt: et aut deoz aut regū filij inuenti: retinet tñ charitatē in pas-
sores: q̄s patres multos annos esse duxerāt. Quid quidē est multo pfecto ma-
gis i veris patrib⁹ certisq; faciendū. Fructus em̄ ingenij et v̄tutis oisq; pstan-
tie tñ marie capite: cū in primū quēq; pferē. Ut igit̄ hi q̄ in amicitie p̄fectōis
q; necessitudie superiores se equare cū inferiorib⁹ debent: sic inferiores dolere nō
debēt se a suis amicis aut ingenio: aut fortuna: aut dignitate supari. Quorū
pleriq; aut querunt sp̄ aliq̄d: aut etiā exprobat: eoq; magis si habere se pu-
tant: q; officiose: aut amice: et cū labore aliq̄ suo factū queat dicere. Obiosus
sane gen⁹ hoim officia exprobrantū: que meminisse debetis i que collata sunt
nō p̄mēorare q̄ p̄tulit. Quā ob rē ut hi q̄ superiores sunt submittere se debent in
amicicia: sic q̄dāmo inferiores extollere. Sūt em̄ quidā q̄ molestias amicicias
faciūt: cū ipi se p̄tēni putāt. q̄ nō fere p̄tingit nisi his q̄ etiā p̄tēnendos se ar-
bitrant: q̄ hac opinione nō mō v̄bis: s; etiā ope lenādi sunt. Tantū at cuiq;
tribuendū est: primū q̄ntū ip̄e efficere possis: deinde etiā q̄ntū ille que diligas
atq; adiuues possit sustinere. nō em̄ tu possis (q̄ntūvis licet excellas) oēs tuos
ad honores amplissimos p̄ducere: ut Scipio Ruellia potuit cōsulē efficere:
fratrē ei⁹ Luciu nō potuit. Ut si etiā possis q̄dnis deferre ad alter. videndū est
tñ q̄d ille possit sustinere. Quid amicitie corroborat iā p̄firmatisq; ingenijs
et etatib⁹ iudicāde sunt: nec si q̄ ineūte etate venandi: aut p̄le studiosi fuerit:
eos habere necessarios optet: q̄s tū eoz studio p̄ditos dilexerūt. Isto em̄ mō
nutrices et pedagogi iure vetustate plimū benivolētie postulabūt: q̄ ne negli-
gendi quidē sunt: s; aliq̄ q̄dā mō colendi. aliter em̄ amicitie stabiles p̄manere
nō possunt. Disparēs em̄ mores disparia studia sequunt: quoz dissimilitudo
dissociat amicicias. Nec ob aliā causā vllā boni improbis: improbi bonis
amici esse nō possunt: nisi q; tāta est inter eos q̄sta marz potest esse motus
studiozq; distātia. Recte etiā p̄cipi potest i amicitijs: ne q̄s intempata q̄dā
benivolētia (q̄d p̄sepe fit) impediāt magnas utilitates amicorū. Nec em̄ (ut

*Quasi dixeret
eos hōrē habere amicitia
in illis quos delegavit
in v̄tutibus quoniam
equalia expectant p̄dicia
mutuāde in hōrē q; d;
respicit dāre amicitia
v̄tutē respicit p̄
se p̄cipit amicitia
v̄tutē q; p̄cipit mō
ad amicitia requiritur*

De Amicitia.

amicicie valere nō potest. Nā cū amicicie vis sit i eo: ut vn^o q̄i anim^o fiat ex
plurib⁹: qui fieri poterit: si ne in vno quidē quoq³ vn^o ani^o erit: idēq³ semp:
s̄ varius: p̄mutabilis: multiplex. Quid em̄ potest esse tā flexibile: tā denū:
q̄z anim^o eius q̄ ad alteri^o nō mō voluntatē: s̄ etiā vultū atq³ nutū p̄uertit?
Negot³ q̄s: nego. Aie: aio. postreō impavi egomet mihi oia assentari: ut aie
idē Cherentius. S; ille in Gnatonis p̄sona: q̄d amicicie gen^o adhibere oino
levitatis est. Multi autē Gnatonū similes: cū sine loco: fortuna: fama superi
ores: hor³ est assentatio molesta cum ad vanitatē accessit autouitas. Secerni
autē bland^o amicus a vero et interno sci tū potest: adhibita diligentia qua oia
fucata et simulata a sinceris atq³ veris. Contio q̄ ex impitissimis p̄stat: tū iu
dicare solet q̄d intersit inter popularē. i. assentatorē et leuē cinē: et iter p̄stantē
severū et grauē. Quib⁹ blandicijs C. Papyrius p̄sul nup̄ influebat i aures cō
cionis: cū ferret legē de tribunis plebis reficiendis. Dissuasim^o nos. s̄ nihil de
me. de Scipione dicā libenti^o. Quāta illi (dij immortales) fuit gravitas: q̄zta
in orōe maiestas: ut facile ducē ppli Ro. nō comitē diceret. S; affuisset est
in manib⁹ oratio. Itaq³ lex popularis suffragijs ppli repudiata est. Atq³ (ut
ad me redeā) memistē Q. Maximo fratre Scipionis et L. Mancino p̄sulib⁹
q̄z popularis lex de sacerdotijs C. Licinij Crassi videbat. coaptatio em̄ colle
gioz ad ppli beneficiū trāsserebat: atq³ is primū instituit in forū vsus agere
cū pplo: tū illi⁹ vendibile orōes religio deoz immortalū (nobis defendētib⁹)
facile vincebat. Atq³ id actū est p̄tore me q̄nquēnio anq̄z p̄sul sim face^o. Itaq³
re magis q̄z autouitate causa illa defensa est. Ut si i scena. i. in p̄cōe in q̄ reb⁹ si
ctis et adūbrat loci plēnū est tū verū valet: si mō id patefactū et illustratū
est: q̄d i amicitia fieri oportet q̄ tota vitate p̄penti^o. in q̄ nisi (ut dē) aptū pecc^o
videas: totūq³ ostēdas: nihil fidū nihil exploratū habeas ne amare q̄dē aut
amari possis: cū id q̄z vere fidei gnores. Quāq³ ista assentatio p̄nitiosa sit: no
cere tū nemini potest nisi ei q̄ eā recipit atq³ ea delectat. Itaq³ sit ut is assenta
torib⁹ patefaciat aures suas marie: q̄ ip̄e sibi assentet: et se marie ip̄e delectet

Ciceronis dialogus

Quino est amans sui virtus : optie enim se ipsa nouit : quicquid amabilis sit intelligit.
Ego autem non de virtute nunc loquor : sed de virtutis opinione. virtute enim ipsa non tam
multi perdit esse quam videri volunt : hos delectat assentatio : his fictus ad eorum vo-
luptatem sermo cum adhibetur : ordo illam vanam testimonium esse laudis suae putat.
Nulla est igitur haec amicitia : cum alter verum audire non vult : alter ad mentiebatur
paratus est. Nec pasitorum in comedijs assentatio nobis faceta videtur : nisi essent
milites gloriosi. Magnas vero agere gratias Thais mihi : Sat erat respondere
magnas : ingentes inquit. Sempiternum auget assentatio id quod is : cuius ad voluntatem dicitur
vult esse magnus. Quam ob rem quicquid blanda ista vanitas apud eos valeat quam ipsi
illam allectant et inuicant : tamen etiam grauioribus etstantioribusq; admonendi sunt ut ani-
aduertant : ne callida assentatione capiantur. Aperte enim adulantem nemo non videt :
nisi qui admodum est excors. Callidus ille et occultus : ne se insinuet studiose ca-
uendum est : nec enim facillime agnoscitur. quippe qui etiam aduersando sepe assentat : et
litigari se simulans blandiat : atque ad extremum det manus : vincitque se patiat : ut
is qui illusit sit plus vicisse videatur. quod autem turpius quam illud : quod ne accidat magis
cauendum est : ut in epicurio hodie me ante omnes comicos stultos senes versaris atque
luseris lautissime. haec etiam in fabulis stultissima persona est improvidorum et credu-
lorum senum. Sed nescio quomodo pacto ab amicitijs perfectorum hominum. id est sapientium (de hac di-
co sapientia que videtur in hominibus cadere posse) ad leues amicitias defluxit oratio.
Quam ob rem ad illam primam redeam : eamque ipsam percludam aliquam. Virtus inquit C.
Sanni : et tu Q. Muti : et percliat amicitias et perferuat. In ea est enim peruenientia
res : in ea stabilitas : in ea perstantia. Que cum se extulit et ostendit lumen suum : et ibi
asperit : agnoscitur in alio : ad id se admonet : vicissimque accipit illud quod in al-
tero est. Ex quo eorum exardescit siue amor siue amicitia. utriusque enim vicium est ab
amando. Amare enim nihil aliud est nisi eum ipsum diligere quem ames : nulla inibi
gentia : nulla utilitate quaesita. Que tamen ipsa efflorescit ex amicitia : etiam si tu eam
minime feceris sis. Hac nos adulescentes benivolentia : senes illos L. Pauli : M.
Catonem. C. Gallum. P. Nasica. Ti. Gracchum Scipionis nostri socerum diligimus

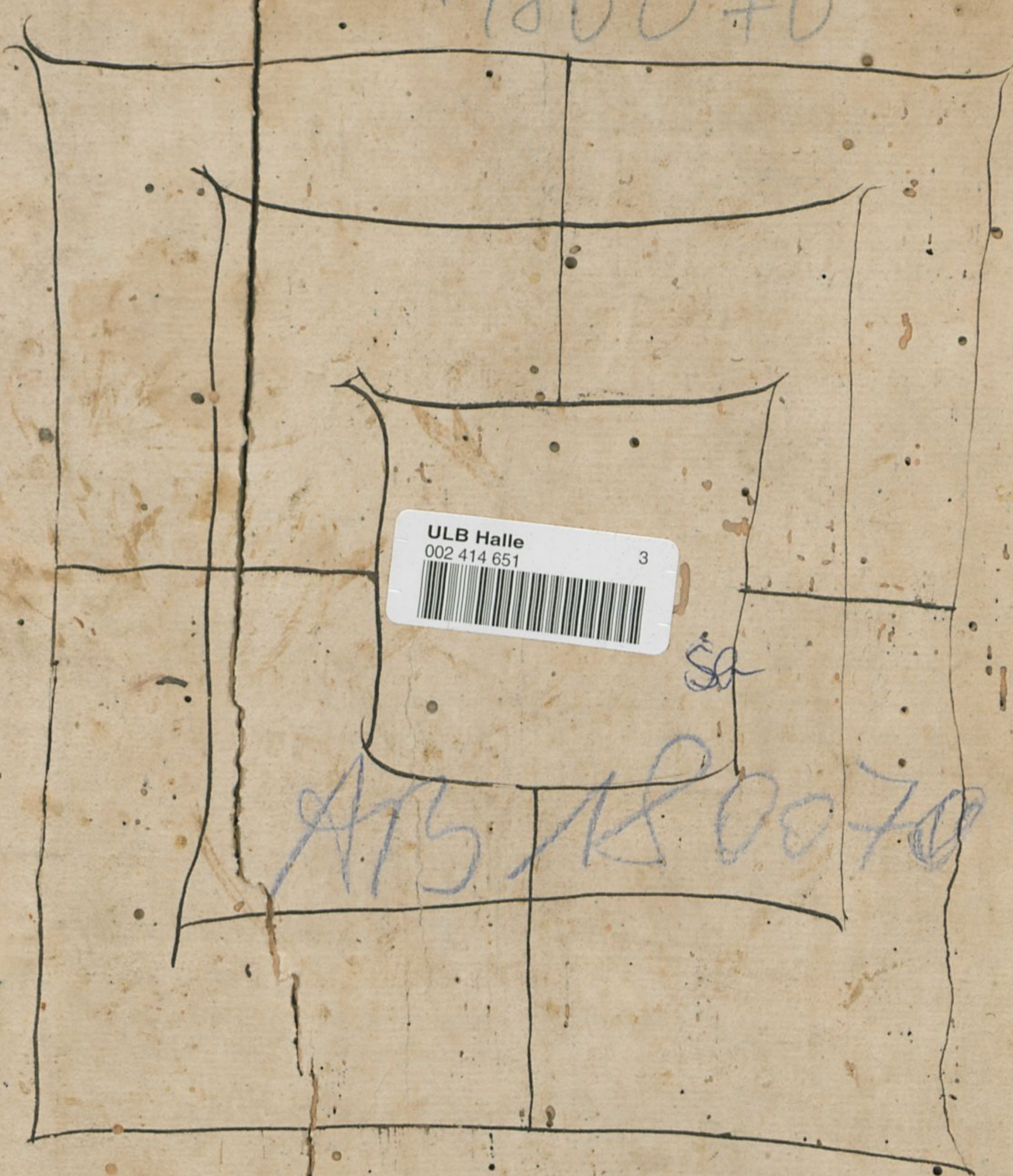
De Amicitia

Hec etiā magis eluxet inter equales: ut iter me et Scipionē: L. Furiū. p. Rutiliū Sp. Numinū. Vicissim autē senes i adolescentiū charitate acquiescim: ut in vestra et i Q. Tuberonis. Equidē admodū adolescētē p. Rutilij Virginij familiaritate delector. quāquidē ita ratio cōpata est vite natureq; nostre: ut alia etas oriātur ex alia. Maxie quidē optandū est: ut cū equalib; possis vivere: cū quib; tāq; e carcerib; emissus sis: cū iisdē ad calcē (ut dicit) puenire. S; quā res hūane fragiles caduceq; sunt: sp; aliq; acquirēdi sunt q̄s diligam; et a quib; diligamur. Charitate em̄ beniuolētiāq; sublata: ois est e vita sublata incun- ditas. Mihi quidē Scipio: q̄sq; est subito erept;: vixit tū: sp;q; viuet. Vir- tutē em̄ sp; amari illi; viri: que extincta nō est. nec mihi soli versat an̄ oculos: qui illā sp; in manib; habui: s; etiā posteris erit clara et insignis. Nemo vnq; anio aut spe maiorā suscipiet: q̄ sibi nō illi; memoriā atq; imaginē pponēdā putet. Equidē ex oibus rebus: q̄s mihi aut fortuna aut natura tribuit: nihil habeo qd cū amicitia Scipionis possim ppare. in hac mihi de rep. fuit psen- sus: in hac rerū priuata; p filiū: in eadē requies plena oblectatōis fuit. nūq; illū ne minima quidē re offendi (qd quidē senserim): nihil audiri ex eo ip̄e qd nolle: Vna dom; erat: idē victus: isq; p mūis: neq; solū milicia: s; etiā pere- grinatōes rusticatōesq; p mūes. Nā qd ego de studijs dicā pgnosendi semp aliq; aut discendi: in quib; remoti ab oculis ppli: om̄e otii tpusq; p truiū. Quarū rerū recordatio et memoria: si vna cū illo occidisset: desiderii cōiun- ctissimi viri atq; amantissimi ferre nullo mō posses. S; nec illa extincta sunt: aluntq; poti; et augent cogitatōe et mēoria. Et si plane orbat; esses: magnū tū afferret mihi etas ip̄a solariū. Diutius em̄ in hoc desiderio esse nō possum. Omnia autē breuia tolerabilia esse debent: etiā si magna sint. Hec habui de a- micitia que dicerē. Vos autē hortor: ut ita virtutē locetis (sine qua amicitia esse nō potest) ut: ea excepta: mihi amicitia prestabilius esse putetis.

Finis.

¶ Lipsiæ impressus p Jacobū Tanner Herbipolensem
Anno quingētesimo quarto supra mille
simū. die Martij 23.

180070

ULB Halle
002 414 651 3

A15 180070

